

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός / Ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός περιβάλλοντος και ο Σάββας Ευτύχης, φυσικός, που συμμετέχει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. www.akti.org.cy
Για τις απόψεις / σχόλια / εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Κάθε λιμάνι και... πλατφόρμες!!

Είμαι πολύ υπερήφανη, ως κάτοικος της νήσου, που τόσες μεγάλες εταιρείες τρέχουν να φέρουν τις πλατφόρμες τους για να τις επισκευάσουν στην Κύπρο. Μάλιστα! Το είπε ο κ. Κασίνης! Δώδεκα εταιρείες! Τόσο έχουν ενθουσιαστεί από τις λιμενικές μας υποδομές, που θέλουν να τους παραχωρήσουμε χώρους να φτιάξουν και αυτοί τα δικά τους λιμάνια! Να τους δώσουμε χερσαίους και θαλάσσιους χώρους, να φτιάξουν τις λιμενικές τους υποδομές, να φτιάχνουν τις πλατφόρμες τους με την ησυχία τους.

Της Ξένιας Ι. Λοϊζίδου*

Ας σοβαρευτούμε. Πάντα στον τόπο μας φέρνουν οι ιθύνοντες τα πράγματα σε σημείο που πρέπει «άμεσα» να δοθούν λύσεις. Και για αυτό το «άμεσα» εξυπακούεται η παράκαμψη διαδικασιών, μελετών, η «επίσπευση» λύσεων, γιατί «δεν υπάρχει χρόνος, θα χαθεί η μεγάλη ευκαιρία». Σε εποχή κρίσης, είναι σαφές πως η προσέλκυση τέτοιας κλίμακας ναυπηγοεπισκευαστικών εργασιών (χρησιμοποιώ «τραβηγμένο» αυτόν τον όρο) είναι πολύ σημαντική. Όμως, να μην γίνει αυτό η αφορμή για να εκποιήσουμε τις ακτές μας, να «παραχωρήσουμε» χερσαίους χώρους, να φτιαχτούν λιμενικές εγκαταστάσεις με συνοπτικές διαδικασίες. Προσοχή! Μπορεί τώρα να έχουμε κρίση και οι θέσεις εργασίας που δημιουργούν οι εργασίες για τις επισκευές των πλατφορμών να αποτελούν δέλεαρ για εμάς τους πολίτες. Όμως, μην ξεχνάμε ότι όλες κι όλες οι ακτές της ελεύθερης Κύπρου δεν ξεπερνούν τα 360 χιλιόμετρα. Ένα λιμενικό έργο έχει τρομακτικές επιπτώσεις. Δεν έχουμε τέτοιες πολυτέλειες.

Να ενισχυθεί το λιμάνι της Λεμεσού. Έχει τεράστια δυναμική. Ας ξεμπλοκά-

ρουν διαδικασίες που έχουν κολλήσει χρόνια, ας ενισχυθούν οι υποδομές του και το ανθρώπινο δυναμικό του. Τι γίνεται με εκείνο τον «περίφημο» στρατηγικό επενδυτή του Λιμανιού της Λάρνακας; Η ναυπηγοεπισκευή τι γίνεται; Χρόνια τώρα η εγκληματική αδιαφορία των κρατών αφήσε μια τόσο προσοδοφόρα δραστηριότητα να διαλυθεί. Για πάτε στο καρνάγιο της Λεμεσού (από όπου και η φωτογραφία): παρακμή και θλίψη! Λόγια ακούμε για τη δραστηριότητα που είναι «ορόσημο» για τον τόπο κλπ. Πού είναι η υποστήριξη στους καρβομαραγκούς; Δύο μέινανε. Σε λίγο

κανείς. Ποιος από αυτούς που αποφασίζουν για το μέλλον μας, σκέφτηκε τι κόσμος θα μπορούσε να απασχοληθεί σε αυτή τη δραστηριότητα; Τι δουλειές θα άνοιγαν για τους Κύπριους τεχνίτες, επιστήμονες, επιχειρηματίες της ναυτιλίας; Αν το κράτος όχι να βοηθούσε (κάτι τέτοιο δεν θα περνούσε από το μυαλό μας, αλίμονο), απλώς να μην στεκόταν εμπόδιο στην αναβάθμιση των επιχειρήσεων, σήμερα θα μπορούσε ο τομέας της ναυπηγοεπισκευής να ήταν ένας από τους πλέον εύρωστους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας των παραλιακών μας περιοχών. Μαρίνες

φτιάχνουμε, που είναι η πρόβλεψη για παράλληλη ενίσχυση των συναφών επαγγελμάτων; Είναι απαράδεκτο να θέλουμε να αναπτύξουμε τον ναυτικό μας τουρισμό, τις λιμενικές μας υπηρεσίες και να μην υπάρχει ένας σχεδιασμός για τις αναπτυξιακές δυνατότητες στον τομέα της απασχόλησης και μάλιστα της «πράσινης» απασχόλησης και έμπρακτη ενίσχυσή τους.

Ο Έλληνας ευρωβουλευτής Νίκος Χρυσόγελος, μιλώντας την περασμένη Τετάρτη στην εκπομπή μας «Στην αυλή της Γης» στον Άστρα, είπε ανάμεσα σε άλλα πολλά και ενδιαφέροντα, στα οποία θα

αναφερθούμε στο επόμενο φύλλο: «Αναμένουμε από την Κύπρο να δώσει ένα άλλο στίγμα στην Ευρωπαϊκή Προεδρία. Το νησιώτικο στίγμα». Μα, όπως λέει και ο φίλος μου ο Σίμης, «η Κύπρος δεν είναι νησί, η Κύπρος περιβάλλεται απλώς από νερό». Και βεβαίως θα περιμένει άδικα ο κ. Χρυσόγελος να δει το «νησιώτικο» στίγμα αυτής της Προεδρίας, η οποία έχει βυθιστεί στην ευρωπαϊκή γραφειοκρατία, στην επαρχιώτικη νοοτροπία να «πετύχει την προδιαγεγραμμένη αιτζέντα», στη «χάραξη πολιτικών και στρατηγικών», ενώ την ίδια στιγμή δεν μπορεί να διαχειριστεί τα του οίκου της.

ΖΩ!

...σε έναν τόπο ... όπου η γραφειοκρατία και η υπερ-κανονιστικότητα έχουν αναχθεί σε επιστήμη!

Δεν Ξέρω αν είναι η ιδέα μου, αλλά τα τελευταία χρόνια και όσο περνά ο καιρός διαπιστώνω ότι η γραφειοκρατία στην Κύπρο, στον δημόσιο τομέα, θεριεύει! Αυτές τις μέρες έχω μείνει έκπληκτη με τη χαρτούρα και τις διαδικασίες που απαιτούν διάφοροι φορείς του κράτους. Για ένα μικρό προγραμματάκι που ανέλαβε η ΑΚΤΗ και χρηματοδοτείται από το ευρωπαϊκό ταμείο Youth και αφορά ανταλλαγές νέων, ο Οργανισμός Νεολαίας, που είναι ο εθνικός μας χειριστής, ζητά τόσα αποδει-

κτικά στοιχεία, που το κόστος διαχείρισης ξεπερνά κατά πολύ το εισπραχθέν, για τα ταξίδια, ποσό! Η τυφλή λογιστική έχει γίνει η κυρίαρχη τάση! Αν νομίζουν οι δημόσιοι λειτουργοί πως έτσι ενθαρρύνεται ο ιδιωτικός τομέας και η κοινωνία των πολιτών με τα ΜΚΟ, λανθάνονται φρικτά! Θα επανέλθουμε και με άλλα παραδείγματα, και όσοι αναγνώστες θέλουν να μας στείλουν τις δικές τους... γραφειοκρατικές τραγωδίες, είμαστε στη διάθεσή τους να τις δημοσιεύσουμε!

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ...

... στη βιομιμητική!

Την περασμένη Πέμπτη η ΑΚΤΗ οργάνωσε μια διάλεξη με θέμα τη βιομιμητική, την επιστήμη που στηρίζεται στην προώθηση της τεχνολογίας και της καινοτομίας μέσα από τη «μίμηση» της φύσης. Ομιλητής ήταν ο Ιταλός μηχανικός περιβάλλοντος Alessandro Bianciardi. «3,8 δισεκατομμύρια χρόνια

υπάρχει ζωή στον πλανήτη. Γιατί «ξεχάσαμε» όλη αυτή την εμπειρία»; «Ο άνθρωπος προσπαθεί πάντα να μεγιστοποιεί, η φύση να βελτιστοποιεί». Πολλά τα ενδιαφέροντα που μας είπε ο κ. Bianciardi, ο οποίος έδωσε το e-mail του στη διάθεση των αναγνωστών αυτής της στή-

λης, αν θέλουν να επικοινωνήσουν μαζί του, abianciardi@biomimicry.it. Με το θέμα είχαμε ασχοληθεί πριν έναν χρόνο και θα επανέλθουμε. Για τις παλαιότερες γενεές η «μίμηση» της φύσης ήταν κάτι το αυτονόητο. Εμείς τη χάσαμε την επαφή.

ΕΛ